

az égen, mint egy tehervonat, s hirtelen csend támad, mikor végre megjön a „vizről” hétnapi ott-tartózkodás után.

A keservit, támad a patikusra, hát nincsen vignyetta a maga porain?!

Lélek, a háládatlanság bűnébe estél, hét napig köteles vagy tégelyt mosogatni!

Péter, Péter, így a Teremtő, honnan veszed te aztat, hogy tégelyt mosogatni büntetés?

Az is egy tudomány, mint ahogy kapuállni is egy tudomány, mondtad elégszer!

S ha még egyszer ilyesmin kaplak, elveszem a nagyvirágos papucsaidat!

Ó, Ó

Ó, ó, csücsörít a szép Regina-lány, még hogy vadásznadrág.

Igenis vadásznadrág, ordítja Nepomuk, nyitogatja a szekrényajtót, benéz az ágy alá, kihúzza onnan Szegény Félixemet, két akkora pofont lemér neki, hogy elrepül a zöld vadászkalap.

Ó, ó, csudálkozik a szép Regina-lány, hát ez meg hogy került oda? Mondhatsz akármit, Nepomuk, én semmiről nem tehetek, itt valami csoda esett az én ágyam alatt. Ez az, amit Nepomuk nem hisz, ezért lesz a szép Regina-lány mostan halálfia, és ezt meg is mondja neki.

Ó, ó, sóhajt a szép Regina-lány, akkor én nem leszek, és az én szoknyáim madár-ijesztőn fognak csengeni. Amália kertjében.

Hogyisne, hüledezik Nepomuk, hát igazság is van a földön!

Akkor a Terézia kertjében fog az én hetvenhét szoknyám csengeni.

Elég, ordítja Nepomuk! És csapkodja a kancsót, és pusztítja a poharat.

